Aprobat în ședința Guvernului din _____ 2026

Decizia protocolară nr._____/2026

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

L E G E

pentru modificarea Legii nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 155-158, art. 561), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În tot textul legii, cuvintele „întreprindere administratoare”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „entitate administratoare”, la forma gramaticală corespunzătoare.

2. La articolul 3:

noțiunile de „rezident al parcului industrial” și „întreprindere administratoare” vor avea următorul cuprins:

„rezident al parcului industrial – întreprindere, organizație necomercială sau instituție de cercetare, care funcționează conform legii și desfășoară în cadrul parcului industrial activități economice, de cercetare științifică și/sau de dezvoltare tehnologică, în baza unui contract încheiat cu întreprinderea administratoare;

entitate administratoare – întreprindere de stat sau municipală, societate comercială ori instituție publică, care a obținut titlul de parc industrial prin hotărâre a Guvernului și care, potrivit actelor sale de constituire, are ca obiect principal de activitate sau, după caz, ca funcție de bază administrarea parcului industrial, precum și prestarea serviciilor necesare funcționării acestuia și activității rezidenților;”

se completează cu următoarele noțiuni:

„*furnizor al ajutorului de stat* – astfel cum este definită în Legea cu privire la ajutorul de stat;

beneficiar al ajutorului de stat – astfel cum este definită în Legea cu privire la ajutorul de stat;

start-up – agent economic înregistrat în Republica Moldova de cel mult 10 ani, care se încadrează în categoria întreprinderilor micro sau mici în sensul

Legii nr. 179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii, dezvoltă, testează sau valorifică un produs, serviciu, proces ori model de afaceri inovativ, cu potențial de creștere, și desfășoară activități compatibile cu profilul parcului industrial.

bunuri imobile – terenuri, clădiri și alte construcții amplasate pe teritoriul parcului industrial;”

3. La articolul 5^1:

alineatul (1) lit. b) se completează cu următoarea propoziție: „În parcurile industriale administrate de către entități administratoare fondate de către Ministerul Apărării, pot fi desfășurate activități specifice industriei de apărare, în modul stabilit de Guvern;”.

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„**(5)** Suplimentar față de obiectivele care fac parte din infrastructura tehnică și de producție, pe teritoriul parcului industrial pot fi amplasate următoarele obiective aferente activităților desfășurate în cadrul acestuia:

a) obiective destinate desfășurării activității instituțiilor financiare, activităților de marketing și publicitate, precum și obiective de alimentație publică, necesare desfășurării activităților de bază ale rezidenților parcului industrial;

b) obiective destinate desfășurării activităților de învățământ;

c) parcuri științifice și inovaționale, precum și laboratoare destinate dezvoltării tehnologiilor inovaționale;

d) săli polivalente destinate organizării și desfășurării conferințelor științifice și a altor evenimente;

e) instalații destinate gestionării deșeurilor, cu excepția instalațiilor pentru depozitarea deșeurilor;

f) obiective destinate prestării serviciilor de cazare;

g) spații verzi;

h) zone de agrement și pentru practicarea activităților sportive.”;

se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) În cazul parcurilor industriale de categoria B, parcurile pot include terenuri cu destinație agricolă sau specială, fără schimbarea destinației acestora, cu condiția ca activitățile desfășurate să fie prevăzute expres în studiul de fezabilitate al parcului industrial respectiv.”

4. La articolul 6:

alineatul (1) se completează cu litera f) cu următorul cuprins:

”f) instituțiile publice.”

la alineatul (2), textul „societate comercială cu capital public sau public-privat” se substituie cu textul „întreprindere de stat sau municipală, societate comercială sau instituție publică”;

se completează cu alineatele (2^1) și (2^2) cu următorul cuprins:

„(2^1) Transmiterea bunurilor proprietate publică către societatea comercială selectată pe bază de concurs în vederea creării și administrării parcului industrial

se efectuează cu respectarea legislației privind administrarea și deetatizarea proprietății publice.

(2^2) În cazul parcurilor industriale de categoria B, create în baza bunurilor proprietate publică la inițiativa organelor centrale de specialitate ale administrației publice, Guvernul poate constitui sau desemna, la propunerea autorității respective, o instituție publică din sfera sa de competență în calitate de administrator al parcului industrial. Misiunea, funcțiile de bază și atribuțiile instituției publice privind administrarea parcului industrial, gestionarea bunurilor aferente și prestarea serviciilor rezidenților se stabilesc prin actul de constituire și regulamentul de organizare și funcționare al acesteia.”

la alineatul (3), textul „lit. c) şi d)” se substituie cu textul „c), d) şi f)”.

5. La articolul 8 alineatul (2):

lit. e) va avea următorul cuprins:

„e) avizele de racordare sau, după caz, declarațiile, confirmările ori alte documente emise de operatorii/furnizorii rețelelor de utilități publice privind posibilitatea racordării infrastructurii tehnice și de producție a parcului industrial la rețelele de utilități publice;”

se completează cu lit. i) cu următorul cuprins:

„i) avizul autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului privind existența sau lipsa substanțelor minerale utile pe teritoriul destinat creării parcului industrial;”

6. La articolul 9 alineatul (2) lit. f) va avea următorul cuprins:

„f) informații privind terenul aferent parcului industrial, inclusiv amplasarea, suprafața, regimul juridic, delimitarea și configurația acestuia, cu anexarea, după caz, a planului de amplasare, planului geometric, planului topografic sau a altor documente relevante”.

7. Se completează cu articolul 12^1 cu următorul cuprins:

„**Articolul 12^1.** Aplicarea legislației privind ajutorul de stat în cazul facilităților acordate parcurilor industriale

(1) Facilitățile prevăzute la art. 12 alin. (1) se acordă cu respectarea legislației aplicabile și legislației privind ajutorul de stat.

(2) Înainte de acordarea unei facilități în temeiul prezentei legi, furnizorul ajutorului de stat examinează dacă aceasta întrunește condițiile de calificare ca ajutor de stat, în conformitate cu Legea cu privire la ajutorul de stat.

(3) În cazul în care facilitatea constituie ajutor de stat, aceasta se acordă numai cu respectarea condițiilor și procedurilor prevăzute de legislația privind ajutorul de stat, inclusiv a cerințelor privind notificarea, autorizarea, evidența, monitorizarea și raportarea.

(4) Furnizorul ajutorului de stat asigură evidența, monitorizarea și raportarea anuală către Consiliul Concurenței a ajutorului de stat acordat în temeiul prezentei legi, în condițiile legislației privind ajutorul de stat, precum și prezentarea anuală către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării a

informației privind aceste ajutoare, în scopul monitorizării politicii statului în domeniul parcurilor industriale.

(5) Documentele aferente ajutorului de stat se păstrează pentru o perioadă de cel puțin 10 ani, dacă legea sau actul juridic prin care se acordă ajutorul de stat nu prevede un termen mai mare.

(6) Beneficiarul ajutorului de stat are obligația de a declara furnizorului ajutorului de stat toate ajutoarele de stat, ajutoarele de minimis sau alte măsuri de sprijin primite pentru aceleași costuri eligibile ori pentru același proiect investițional.

(7) Ajutoarele de stat și ajutoarele de minimis acordate în temeiul prezentei legi pot fi cumulate cu alte ajutoare de stat sau ajutoare de minimis numai în conformitate cu regulile de cumulare prevăzute de legislația privind ajutorul de stat, inclusiv de actele normative ale Consiliului Concurenței.

(8) În cazul constatării acordării sau utilizării neconforme a unei facilități, furnizorul ajutorului de stat/minimis întreprinde măsurile necesare, inclusiv, după caz, suspendarea, încetarea, modificarea sau recuperarea acesteia, în condițiile legii.

(9) Beneficiarul ajutorului de stat are obligația să restituie ajutorul de stat/ajutorul de minimis, inclusiv dobânda aferentă sumei acestuia, avantajele patrimoniale ori alte beneficii obținute necuvenit, în condițiile legislației privind ajutorul de stat.”

8. La articolul 13:

denumirea articolului va avea următorul cuprins:

„**Articolul 13.** Finanțarea pentru crearea infrastructurii tehnice și de producție a parcului industrial din contul bugetului de stat și al bugetelor unităților administrativ-teritoriale”;

alineatul (2) se abrogă;

se completează cu alineatele (1^1) - (1^4) cu următorul cuprins:

„(1^1) Finanțarea pentru crearea infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale din contul mijloacelor bugetului de stat, prevăzută la alin. (1), se efectuează prin intermediul unității de implementare desemnată de Guvern, în condițiile stabilite de acesta.

(1^2) Cheltuielile administrative aferente creării infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale, finanțate din contul mijloacelor bugetului de stat prevăzute la alin. (1), se stabilesc prin hotărâre de Guvern, fără a depăși 5% din valoarea totală a mijloacelor alocate în acest scop.

(1^3) Pentru realizarea obiectivelor privind crearea infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale, unitatea de implementare poate atrage și utiliza mijloace de finanțare complementare din surse neinterzise de lege, inclusiv asistență externă, fonduri ale donatorilor și ale partenerilor de dezvoltare, gestionate în afara plafonului prevăzut la alin. (1^2). Utilizarea acestor mijloace, inclusiv acoperirea cheltuielilor administrative aferente gestionării lor, se efectuează cu respectarea legislației naționale, a condițiilor stabilite de finanțatori

și a principiilor de transparență, responsabilitate, eficiență, economicitate, trasabilitate financiară și auditabilitate, cu evidențiere și raportare distinctă.

(1^4) Bunurile, lucrările și serviciile achiziționate și/sau executate din contul mijloacelor bugetului de stat în procesul de creare și dezvoltare a infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale se înregistrează și se transmit, cu titlu gratuit, către subiecții prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. a) și b), în condițiile stabilite de Guvern, cu respectarea legislației privind administrarea și deetatizarea proprietății publice.”

9. La articolul 15 alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Condițiile de dare în arendă, locațiune sau superficie a terenurilor, clădirilor, infrastructurii și altor fonduri fixe aflate în proprietatea ori în folosința entității administratoare se stabilesc prin contractele încheiate de aceasta cu rezidenții parcului industrial, instituțiile de învățământ, instituțiile publice și start-upurile, în condițiile prevăzute la art. 23^1”.

10. La articolul 18, alineatul (1) se completează cu literele î) și j) cu următorul cuprins:

„î) să inițieze și să constituie, în condițiile legii și în baza unui concurs public, forme de cooperare investițională cu investitori, inclusiv prin încheierea contractelor de societate civilă, a contractelor de asociere în participațiune sau a altor forme de asociere permise de legislația în vigoare.”

„j) să aprobe configurația și suprafața sectoarelor de teren atribuite rezidenților parcului industrial, instituțiilor de învățământ și instituțiilor publice, precum și planurile geometrice aferente, dacă această competență i-a fost atribuită de Guvern sau de autoritatea administrației publice locale, după caz.”

11. La articolul 19:

alineatul (1) se completează cu textul „Regulamentul stabilește condiții și criterii de selectare diferențiate pentru întreprinderile, organizațiile necomerciale și instituțiile de cercetare, în funcție de forma juridică de organizare a solicitantului și de specificul activității propuse spre desfășurare în cadrul parcului industrial.”

la aliniatul (2), textul „Agentul economic” se substituie cu textul „Întreprinderea”.

la alineatul (3), textul „și a instituțiilor indicate la art. 5^1 alin. (5) lit. b)” se substituie cu textul „ , a instituțiilor de învățământ, a instituțiilor publice și a start-upurilor în condițiile art. 23^1.”

12. La articolul 20 alineatul (3), textul „și a instituțiilor indicate la art. 5^1 alin. (5) lit. b)” se substituie cu textul „ , a instituțiilor de învățământ, a instituțiilor publice și a start-upurilor în condițiile art. 23^1”.

13. La articolul 23^1:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Bunurile imobile din cadrul parcului industrial, inclusiv sectoarele de teren, pot fi date în locațiune, arendă sau superficie rezidenților parcului industrial respectiv, precum și instituțiilor de învățământ și instituțiilor publice prevăzute la art. 19 alin. (3) și art.20 alin. (3).”;

se completează cu alineatele (1^1)-(1^3):

„(1^1) Bunurile imobile din cadrul parcului industrial, cu excepția terenurilor, pot fi date în locațiune start-upurilor, prevăzute la art. 19 alin. (3) și art. 20 alin. (3), pentru o perioadă de incubare de cel mult 6 luni, în vederea dezvoltării, testării, validării sau lansării produselor, serviciilor, proceselor ori modelelor de afaceri inovative.

(1^2) Darea în locațiune, arendă sau superficie a bunurilor imobile către instituțiile de învățământ și instituțiile publice, precum și darea în locațiune a bunurilor imobile către start-upuri se efectuează cu respectarea legislației privind administrarea și deetatizarea proprietății publice. Plățile pentru utilizarea infrastructurii, a bunurilor și a serviciilor se stabilesc prin contract. Contractul nu conferă persoanelor respective titlul de rezident și nici dreptul de a beneficia de facilitățile acordate rezidenților potrivit art. 12.

(1^3) Contractul încheiat cu un start-up are o durată de cel mult 6 luni, care curge de la data semnării acestuia, fără posibilitatea prelungirii. Un start-up poate beneficia de regimul prevăzut de prezentul articol o singură dată în cadrul aceluiași parc industrial. După expirarea termenului contractului, start-upul poate continua desfășurarea activității în cadrul parcului industrial respectiv numai după obținerea titlului de rezident, în condițiile prezentei legi.”

Art. II. – (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) În termen de 2 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul va modifica actele sale normative în conformitate cu prezenta lege.

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul de lege pentru modificarea
Legii nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

Prezentul proiect este elaborat de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ

2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ

Proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale a fost elaborat în temeiul art. 72 alin. (3) lit. i) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia regimul juridic general al activității economice se reglementează prin lege organică.

Inițiativa legislativă urmărește consolidarea cadrului normativ aplicabil creării, dezvoltării, administrării și finanțării infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale, precum și clarificarea aplicării legislației privind ajutorul de stat în cazul facilităților și măsurilor de sprijin acordate întreprinderilor administratoare și rezidenților parcurilor industriale.

De asemenea, Proiectul Legii contribuie la implementarea măsurii de reformă 1.4.13 „Dezvoltarea industriei și serviciilor" (termen de realizare –decembrie 2027), din cadrul Agendei de Reforme aferente Planului de Creștere al Republicii Moldova pentru anii 2025–2027.

Completarea Legii nr. 182/2010 cu un articol distinct privind aplicarea legislației ajutorului de stat este determinată inclusiv de constatările și recomandările formulate în raportul de expertiză elaborat în cadrul proiectului Twinning „Strengthening the institutional capacities of the Competition Council to enforce the competition and state aid policy in line with the EU best practices", care a analizat facilitățile prevăzute de Legea nr. 182/2010 prin prisma regulilor privind ajutorul de stat.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

Parcurile industriale reprezintă un instrument important de politică economică pentru atragerea investițiilor, dezvoltarea infrastructurii industriale, valorificarea patrimoniului public, crearea locurilor de muncă și stimularea dezvoltării regionale. În prezent, Legea nr. 182/2010 reglementează procesul de creare și funcționare a parcurilor industriale, condițiile de acordare a titlului de parc industrial, facilitățile aplicabile, administrarea parcurilor și raporturile dintre întreprinderea administratoare și rezidenți.

Aplicarea practică a cadrului normativ a evidențiat necesitatea unor ajustări punctuale, orientate spre simplificarea procedurilor, clarificarea competențelor instituționale și consolidarea conformității cu legislația privind ajutorul de stat.

În primul rând, art. 6 alin. (2) din Legea nr. 182/2010 reglementează modalitatea prin care inițiatorii publici și instituțiile de învățământ superior pot crea o societate comercială cu capital public sau public-privat ori pot transmite bunuri proprietate publică unei întreprinderi selectate prin concurs. Totodată, pentru asigurarea conformității cu cadrul normativ privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, se propune completarea art. 6 cu alin. (2^1), care stabilește expres că transmiterea bunurilor proprietate publică destinate creării parcului industrial se realizează cu respectarea legislației aplicabile în domeniu.

Totodată, se impune completarea art. 6 alin. (1) prin includerea instituțiilor publice în categoria inițiatorilor creării parcului industrial, în special în situațiile în care acestea administrează bunuri sau infrastructură care pot fi valorificate pentru dezvoltarea parcurilor industriale. În vederea corelării interne a normei, se propune completarea corespunzătoare a art. 6 alin. (3), astfel încât instituțiile publice să poată avea și calitatea de solicitanți ai titlului de parc industrial.

În același context, se propune substituirea sintagmei „societate comercială cu capital public sau public-privat" cu sintagma „întreprindere, societate comercială sau instituție publică". Modificarea este necesară pentru corelarea normei cu extinderea categoriilor de entități care pot iniția și administra parcuri industriale și pentru eliminarea unor limitări nejustificate privind formele organizatorico-juridice care pot exercita această funcție.

Totodată, dezvoltarea cadrului normativ aplicabil parcurilor industriale urmărește și valorificarea acestora ca instrument de susținere a politicilor de dezvoltare industrială în domenii

reglementate de stat. În contextul implementării Strategiei naționale de apărare a Republicii Moldova pentru anii 2024–2034, aprobată prin Hotărârea Parlamentului nr. 319/2024, au fost stabilite direcții de acțiune privind dezvoltarea etapizată a industriei naționale de apărare și conectarea acesteia la lanțurile valorice și activitățile industriei europene de apărare. Printre acestea se regăsesc dezvoltarea cadrului normativ în domeniul industriei naționale de apărare, stimularea investițiilor prin valorificarea platformelor investiționale și a instrumentelor de sprijin pentru dezvoltarea economică și industrială, precum și crearea unui mediu investițional și antreprenorial competitiv. În vederea implementării acestor obiective, MDED, în colaborare cu Ministerul Apărării, participă la elaborarea Programului de implementare pentru anii 2026–2030 al Strategiei.

În acest sens, se propune completarea Legii nr. 182/2010 cu prevederi care să permită utilizarea parcurilor industriale de categoria B ca platforme investiționale pentru atragerea investițiilor și dezvoltarea capacităților industriale și tehnologice aferente industriei naționale de apărare, în condițiile stabilite de Guvern. Totodată, se propune reglementarea posibilității includerii, în cadrul parcurilor industriale de categoria B, a terenurilor cu destinație agricolă sau specială fără schimbarea destinației acestora și și utilizate în conformitate cu art.23 și art. 55 din Codul Funciar nr.22/2024 cu condiția ca activitățile desfășurate să fie prevăzute expres în studiul de fezabilitate al parcului industrial, ceea ce va permite dezvoltarea unor modele specializate de parc industrial și valorificarea mai eficientă a terenurilor în scop investițional.

În al doilea rând, procedura de obținere a titlului de parc industrial necesită ajustarea unor documente anexate la cerere. În practică, operatorii sau furnizorii rețelelor de utilități publice nu emit întotdeauna exclusiv avize de racordare, însă pot prezenta și alte documente care confirmă posibilitatea racordării infrastructurii tehnice și de producție la rețelele de utilități publice. Totodată, cerințele privind documentele aferente terenului trebuie formulate astfel încât să permită verificarea regimului juridic, delimitării și configurației acestuia, fără a introduce obligații disproporționate la etapa depunerii cererii.

De asemenea, se propune completarea listei documentelor anexate cererii cu avizul autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului privind existența sau lipsa substanțelor minerale utile pe teritoriul destinat creării parcului industrial. Modificarea este necesară pentru corelarea procedurii de acordare a titlului de parc industrial cu prevederile art. 71 alin. (1) din Codul subsolului nr. 246/2024, care prevăd obligativitatea obținerii unui asemenea aviz la proiectarea și construirea complexelor industriale.

În al treilea rând, raportul de expertiză realizat de Consiliul Concurenței a constatat că o parte dintre facilitățile prevăzute la art. 12 din Legea nr. 182/2010, precum scutirile, transmiterea bunurilor publice, aplicarea unor tarife preferențiale, vânzarea sau darea în folosință a bunurilor publice sub prețul de piață, precum și finanțarea infrastructurii tehnice și de producție, pot constitui ajutor de stat în funcție de condițiile concrete de acordare. Totodată, raportul subliniază necesitatea verificării, de la caz la caz, a elementelor cumulative ale ajutorului de stat prevăzute de legislația în domeniu.

În acest context, cadrul normativ primar trebuie completat cu norme exprese care să stabilească obligația furnizorilor ajutorului de stat de a examina, înainte de acordarea unei facilități, dacă aceasta întrunește condițiile de calificare ca ajutor de stat, precum și obligațiile privind notificarea, autorizarea, evidența, monitorizarea, raportarea și recuperarea ajutorului de stat, după caz. Această intervenție nu califică automat toate facilitățile prevăzute de lege drept ajutor de stat, ci instituie un mecanism de conformare cu legislația specială aplicabilă.

În al patrulea rând, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 182/2010 prevede că infrastructura tehnică și de producție a parcului industrial se finanțează în limita mijloacelor alocate de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale. Cu toate acestea, norma nu stabilește mecanismul instituțional prin care sunt implementate mijloacele alocate de la bugetul de stat și nu reglementează cadrul general privind cheltuielile administrative aferente implementării programelor de finanțare. De asemenea, legislația nu conține reglementări privind posibilitatea atragerii unor surse complementare de finanțare și nici privind regimul juridic al bunurilor, lucrărilor și serviciilor realizate din contul mijloacelor bugetului de stat în cadrul programelor de dezvoltare a infrastructurii parcurilor industriale.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul de lege propune modificarea și completarea Legii nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale, în vederea consolidării cadrului normativ aplicabil creării, finanțării și administrării parcurilor industriale, inclusiv prin clarificarea rolului instituțiilor publice, reglementarea mecanismului de finanțare a infrastructurii tehnice și de producție, precum și corelarea facilităților acordate în cadrul parcurilor industriale cu legislația privind ajutorul de stat.

Principalele prevederi ale proiectului vizează:

- completarea art. 3 cu noțiunile de „furnizor al ajutorului de stat" și „beneficiar al ajutorului de stat", prin raportare la legislația în domeniul ajutorului de stat, în vederea asigurării aplicării coerente a normelor respective în cadrul parcurilor industriale;
- modificarea noțiunii de „întreprindere administratoare", prin includerea întreprinderilor de stat sau municipale, societăților comerciale ori instituțiilor publice care au obținut titlul de parc industrial prin hotărâre a Guvernului și care, potrivit actelor de constituire, au ca obiect principal de activitate sau, după caz, ca funcție de bază administrarea parcului industrial, precum și prestarea serviciilor necesare funcționării acestuia și activității rezidenților;
- completarea art. 5^1 alin. (1) lit. b), prin reglementarea posibilității desfășurării unor activități specifice industriei de apărare în parcurile industriale administrate de întreprinderi administratoare fondate de Ministerul Apărării, în modul stabilit de Guvern;
- completarea art. 5^1 cu alin. (6), prin stabilirea posibilității ca parcurile industriale de categoria B să includă terenuri cu destinație agricolă sau specială, fără schimbarea destinației acestora și utilizate în conformitate cu art.23 și art. 55 din Codul Funciar nr.22/2024, cu condiția ca activitățile desfășurate să fie prevăzute expres în studiul de fezabilitate al parcului industrial respectiv;

  Necesitatea intervenției rezultă din particularitățile unor proiecte industriale complexe. Astfel, în cazul unui parc industrial cu profil agrotehnologic, poate fi necesară includerea unor terenuri cu destinație agricolă pentru realizarea cercetărilor științifico-practice, testarea soiurilor noi de plante și a tehnologiilor agricole, precum și pentru desfășurarea altor activități compatibile cu destinația agricolă a terenurilor. Totodată, anumite parcuri industriale specializate pot necesita includerea unor terenuri cu destinație specială pentru desfășurarea unor activități specifice, cu respectarea regimului juridic aplicabil acestei categorii de terenuri.

  De asemenea, includerea terenurilor cu destinație agricolă sau specială în perimetrul unui parc industrial va fi posibilă numai în măsura în care activitățile preconizate sunt compatibile cu categoria de destinație și cu modul de folosință al terenului, cu respectarea legislației funciare, de mediu, de urbanism și construcții, precum și a legislației speciale aplicabile.

  Referința la studiul de fezabilitate are rolul de a asigura fundamentarea fiecărui proiect, prin identificarea suprafețelor de teren incluse în parc, a destinației acestora și a activităților concrete care urmează să fie desfășurate. Studiul de fezabilitate nu substituie prevederile Codului funciar și nu constituie, prin el însuși, un temei pentru utilizarea terenurilor în alte scopuri decât cele permise de legislație.
- completarea art. 6 alin. (1) cu lit. f), prin includerea instituțiilor publice în categoria subiecților care pot iniția crearea unui parc industrial, precum și ajustarea art. 6 alin. (2), prin extinderea categoriilor de entități care pot administra parcuri industriale, inclusiv întreprinderi de stat sau municipale, societăți comerciale și instituții publice.
- completarea art. 6 cu alin. (2^1), prin stabilirea faptului că transmiterea bunurilor proprietate publică către societatea comercială selectată pe bază de concurs, în vederea creării și administrării parcului industrial, se efectuează cu respectarea legislației privind administrarea și deetatizarea proprietății publice;
- completarea art. 6 cu alin. (2^2), prin reglementarea posibilității ca, în cazul parcurilor industriale de categoria B create în baza bunurilor proprietate publică la inițiativa organelor centrale de specialitate ale administrației publice, Guvernul să constituie sau să desemneze, la propunerea autorității respective, o instituție publică din sfera sa de competență în calitate de administrator al parcului industrial;
- ajustarea art. 8 alin. (2) lit. e), prin extinderea documentelor care pot confirma posibilitatea racordării infrastructurii tehnice și de producție a parcului industrial la rețelele de utilități

publice, inclusiv prin avize de racordare, declarații, confirmări sau alte documente emise de operatorii/furnizorii rețelelor de utilități publice;
- completarea art. 8 alin. (2) cu lit. i), prin instituirea obligației de prezentare a avizului autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului privind existența sau lipsa substanțelor minerale utile pe teritoriul destinat creării parcului industrial;
- revizuirea art. 9 alin. (2) lit. f), în vederea clarificării informațiilor ce urmează a fi prezentate în studiul de fezabilitate cu privire la terenul aferent parcului industrial, inclusiv amplasarea, suprafața, regimul juridic, delimitarea și configurația acestuia, cu anexarea, după caz, a planului de amplasare, planului geometric, planului topografic sau a altor documente relevante;
- completarea Legii nr. 182/2010 cu art. 12¹, care stabilește cadrul general de aplicare a legislației privind ajutorul de stat în cazul facilităților acordate întreprinderilor administratoare și rezidenților parcurilor industriale. Norma reglementează obligațiile furnizorului ajutorului de stat privind examinarea prealabilă a facilităților, notificarea, autorizarea, evidența, monitorizarea, raportarea și, după caz, recuperarea ajutorului de stat acordat neconform, precum și obligațiile beneficiarilor privind declararea ajutoarelor primite, respectarea regulilor de cumulare și restituirea ajutorului utilizat neconform;
- modificarea art. 13, prin ajustarea denumirii articolului, abrogarea alin. (2) și completarea cu prevederi noi privind finanțarea creării infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale din contul mijloacelor bugetului de stat prin intermediul unității de implementare desemnate de Guvern, în condițiile stabilite de acesta;
- instituirea plafonului maxim de până la 5% pentru cheltuielile administrative aferente creării infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale, finanțate din contul mijloacelor bugetului de stat, acestea urmând a fi stabilite prin hotărâre de Guvern;
- reglementarea posibilității atragerii și utilizării mijloacelor de finanțare complementare din surse neinterzise de lege, inclusiv asistență externă, fonduri ale donatorilor și ale partenerilor de dezvoltare, pentru realizarea obiectivelor privind crearea infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale;
- stabilirea regimului juridic al bunurilor, lucrărilor și serviciilor achiziționate și/sau executate din contul mijloacelor bugetului de stat în procesul de creare și dezvoltare a infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale, inclusiv înregistrarea și transmiterea acestora, cu titlu gratuit, către subiecții prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. a) și b), în condițiile stabilite de Guvern și cu respectarea legislației privind administrarea și deetatizarea proprietății publice;
- modificarea art. 15 alin. (4), în vederea clarificării dreptului întreprinderii administratoare de a folosi și exploata economic bunurile proprietate publică deținute în folosință sau superficie, inclusiv prin transmiterea acestora rezidenților în arendă, locațiune sau superficie;
- completarea art. 18 alin. (1) cu lit. î), prin acordarea dreptului întreprinderii administratoare de a iniția și constitui, în condițiile legii și în baza unui concurs public, forme de cooperare investițională cu investitori, inclusiv prin contracte de societate civilă, contracte de asociere în participațiune sau alte forme de asociere permise de legislația în vigoare.

Proiectul prevede intrarea în vigoare a legii în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Totodată, Guvernul urmează ca, în termen de 2 luni de la data adoptării legii, să aducă actele sale normative în concordanță cu noile prevederi. Acest termen este necesar pentru asigurarea ajustării cadrului normativ subordonat, inclusiv a actelor Guvernului aferente mecanismului de creare și dezvoltare a infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale, precum și pentru adaptarea procedurilor instituționale necesare aplicării noilor reglementări.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

În procesul de elaborare a proiectului au fost analizate mai multe opțiuni de reglementare.

Opțiunea 1 – Menținerea cadrului normativ existent, fără intervenție legislativă. Această opțiune ar presupune păstrarea reglementărilor actuale din Legea nr. 182/2010 și continuarea aplicării mecanismelor existente exclusiv în baza normelor actuale și a actelor subordonate legii. Această opțiune nu soluționează lacunele identificate în ceea ce privește mecanismul de implementare a finanțării infrastructurii, clarificarea statutului măsurilor de sprijin și corelarea cu legislația ajutorului de stat.

Opțiunea 2 – Reglementarea exclusiv prin acte normative subordonate legii. Această opțiune ar permite ajustarea unor proceduri prin hotărâri ale Guvernului, însă nu ar fi suficientă pentru instituirea unor obligații generale privind furnizorii și beneficiarii măsurilor de sprijin și nici pentru stabilirea cadrului primar privind finanțarea din bugetul de stat și plafonarea cheltuielilor administrative.

Opțiunea 3 – Modificarea integrată a Legii nr. 182/2010**.** Această opțiune, reținută în proiect, permite soluționarea concomitentă a aspectelor procedurale, instituționale și de conformitate juridică identificate în procesul de aplicare a legii. Prin urmare, a fost considerată cea mai adecvată, întrucât asigură coerența cadrului normativ, clarifică obligațiile furnizorilor și beneficiarilor ajutorului de stat, consolidează mecanismul de finanțare a infrastructurii și creează premise pentru implementarea eficientă a politicilor publice în domeniul parcurilor industriale.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Adoptarea proiectului de lege va avea un impact pozitiv asupra sectorului public, prin clarificarea rolurilor și responsabilităților autorităților publice și instituțiilor implicate în crearea, dezvoltarea, finanțarea și monitorizarea parcurilor industriale.

Includerea instituțiilor publice în categoria inițiatorilor creării parcului industrial și, după caz, a entităților care pot exercita funcții de administrare a parcului industrial va permite valorificarea cadrului instituțional existent, fără instituirea unor autorități publice noi și fără reorganizarea structurilor existente.

În contextul completării art. 13 cu alin. (1^1), Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării a analizat mai multe opțiuni privind entitatea responsabilă de implementarea finanțării infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale din contul mijloacelor bugetului de stat.

Prima opțiune analizată a vizat implementarea mecanismului prin intermediul unei instituții publice existente, cu experiență în administrarea programelor de suport pentru mediul de afaceri și în gestionarea instrumentelor de finanțare. Această opțiune este aplicată în prezent prin Hotărârea Guvernului nr. 493/2025, prin care Organizația pentru Dezvoltarea Antreprenoriatului a fost desemnată în calitate de unitate de implementare a Programului de stat pentru crearea și dezvoltarea infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale.

A doua opțiune analizată a vizat posibilitatea desemnării, pe viitor, a unei alte instituții publice existente, în funcție de specificul programului, capacitățile instituționale disponibile și decizia Guvernului. Această opțiune justifică menținerea unei formulări generale la nivel de lege, prin utilizarea noțiunii de „unitate de implementare desemnată de Guvern”, fără nominalizarea expresă a unei instituții în textul legii.

A treia opțiune, privind crearea unei noi instituții publice specializate pentru implementarea acestor măsuri, nu a fost reținută, întrucât ar genera costuri administrative suplimentare, necesitatea constituirii unei noi structuri instituționale și un termen mai îndelungat de operaționalizare. În condițiile macroeconomice actuale, această opțiune nu este oportună și nu corespunde obiectivului de utilizare eficientă a resurselor publice.

Prin urmare, proiectul nu creează premise pentru instituirea unei noi instituții publice, ci stabilește cadrul legal pentru desemnarea de către Guvern a unei unități de implementare din cadrul instituțiilor publice existente. Această soluție asigură flexibilitate instituțională, permite valorificarea capacităților administrative deja existente și contribuie la evitarea suprapunerii de competențe sau a majorării nejustificate a cheltuielilor publice.

Prin completarea art. 12^1 se consolidează disciplina juridică în acordarea facilităților, fiind instituită obligația furnizorilor ajutorului de stat de a examina preliminar incidența normelor privind ajutorul de stat și de a asigura evidența, monitorizarea și raportarea ajutorului de stat acordat.

Prin completarea art. 13 se instituie la nivel legislativ cadrul de implementare a finanțării infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale din contul mijloacelor bugetului de stat, prin intermediul unității de implementare desemnate de Guvern, în condițiile stabilite de acesta. Această reglementare va contribui la creșterea predictibilității, eficienței și transparenței în utilizarea fondurilor publice destinate dezvoltării infrastructurii industriale, inclusiv prin reglementarea posibilității atragerii surselor complementare de finanțare și a regimului juridic al bunurilor, lucrărilor și serviciilor realizate din contul mijloacelor bugetului de stat.

Proiectul nu presupune crearea unor autorități sau instituții publice noi și nu implică reorganizarea structurilor existente, urmând a fi utilizate mecanismele instituționale deja disponibile.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Adoptarea proiectului de lege nu implică, prin sine însăși, alocarea unor resurse financiare suplimentare față de cele planificate în cadrul bugetar existent. Proiectul instituie cadrul juridic necesar pentru implementarea mai eficientă și mai previzibilă a mecanismelor de finanțare a infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale.

Stabilirea unui plafon maxim de 5% pentru cheltuielile administrative aferente implementării programelor de finanțare din contul mijloacelor bugetului de stat are rolul de a asigura o utilizare prudentă și eficientă a resurselor publice și de a limita costurile administrative raportate la valoarea totală a mijloacelor alocate.

Eventualele cheltuieli necesare pentru implementarea programelor de finanțare vor fi acoperite în limita alocațiilor aprobate prin legea bugetului de stat și/sau prin documentele de planificare bugetară pe termen mediu.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Proiectul va avea un impact pozitiv asupra sectorului privat, prin creșterea previzibilității cadrului normativ aplicabil parcurilor industriale și prin accelerarea dezvoltării infrastructurii necesare desfășurării activităților economice.

Întreprinderile administratoare și rezidenții vor beneficia de un cadru mai clar privind condițiile de acordare a facilităților și măsurilor de sprijin, precum și de o mai bună predictibilitate în ceea ce privește dezvoltarea infrastructurii tehnice și de producție.

Totodată, proiectul introduce obligații suplimentare de transparență pentru beneficiarii măsurilor de sprijin, în special obligația de a declara furnizorului măsurii ajutoarele de stat, ajutoarele de minimis sau alte măsuri de sprijin primite pentru aceleași costuri eligibile ori pentru același proiect investițional. Aceste obligații sunt necesare pentru evitarea depășirii intensităților maxime admisibile și pentru prevenirea cumulului neconform al ajutoarelor.

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Proiectul de lege nu instituie mecanisme noi de colectare, prelucrare sau stocare a datelor cu caracter personal. Eventualele date colectate în procesul de examinare, monitorizare și raportare a facilităților sau măsurilor de sprijin vor fi prelucrate în condițiile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Proiectul de lege nu conține prevederi care să genereze efecte diferențiate în funcție de gen și nu instituie măsuri discriminatorii directe sau indirecte între femei și bărbați.

4.5. Impactul asupra mediului

Proiectul de lege nu instituie reglementări directe care să genereze impact negativ asupra mediului, întrucât obiectul acestuia vizează exclusiv completarea cadrului normativ privind mecanismul de finanțare și implementare a programelor de dezvoltare a infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Proiectul are un impact pozitiv asupra guvernanței parcurilor industriale, prin consolidarea cadrului de conformitate, creșterea transparenței în acordarea facilităților și a ajutorului de stat, precum și prin sporirea responsabilității furnizorilor și beneficiarilor ajutorului de stat.

Prin introducerea art. 12^1 se creează un mecanism de prevenire a acordării neconforme a ajutorului de stat și se asigură o mai bună trasabilitate a facilităților acordate în temeiul Legii nr. 182/2010. Totodată, raportarea anuală către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării va permite monitorizarea politicii statului în domeniul parcurilor industriale și fundamentarea deciziilor ulterioare de politică publică.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

Proiectul de lege nu are ca obiect transpunerea directă a unui act juridic al Uniunii Europene, însă este compatibil cu principiile și obiectivele politicilor Uniunii Europene în domeniul dezvoltării infrastructurii economice, sprijinirii mediului antreprenorial și stimulării investițiilor.

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Dispozițiile proiectului și acțiunile de implementare a acestuia nu derivă din angajamentele RM de transpunere a legislației UE, precum și nu conțin/implică măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Proiectul de lege nu are ca obiect transpunerea directă a unor acte juridice ale Uniunii Europene în legislația națională. Prin urmare, adoptarea acestuia nu implică transpunerea unor directive sau implementarea unor regulamente ale Uniunii Europene.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În scopul respectării prevederilor Legii nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional, inițierea procesului de elaborare a proiectul a fost plasat pe platforma www.particip.gov.md la https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/16386

Proiectul hotărârii Guvernului, nota de fundamentare și materialele aferente au fost supuse avizării și consultării publice în conformitate cu art. 32 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative.

Obiecțiile și propunerile formulate în procesul de avizare și consultare publică au fost examinate și reflectate în sinteza obiecțiilor și propunerilor.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul a fost supus expertizei anticorupție și expertizei juridice, iar principalele concluzii formulate au vizat necesitatea ajustării unor prevederi pentru asigurarea clarității, previzibilității și coerenței normelor propuse.

În cadrul expertizei anticorupție, au fost formulate propuneri privind clarificarea modului de utilizare a mijloacelor de finanțare complementare, cu evidențierea expresă a obligației de respectare a condițiilor stabilite de finanțatori, precum și a principiilor de transparență, responsabilitate, eficiență, economicitate, trasabilitate financiară și auditabilitate. Obiecțiile respective au fost acceptate, iar prevederile proiectului au fost ajustate corespunzător.

În cadrul expertizei juridice, observațiile au vizat, în principal, necesitatea corelării unor prevederi ale proiectului cu cadrul normativ aplicabil, inclusiv în ceea ce privește statutul instituțiilor publice, administrarea bunurilor proprietate publică, aplicarea legislației privind ajutorul de stat și claritatea redacțională a normelor propuse. Propunerile formulate au fost examinate și, după caz, integrate în proiect, în vederea asigurării conformității acestuia cu exigențele tehnicii legislative.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul de lege se încorporează în cadrul normativ existent prin modificarea și completarea Legii nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale. Modificările propuse nu afectează structura generală și principiile de bază ale legii, ci completează cadrul normativ existent cu prevederi necesare pentru clarificarea procedurilor, consolidarea mecanismului de finanțare și asigurarea conformității cu legislația privind ajutorul de stat.

După adoptarea proiectului, va fi necesară corelarea actelor normative subordonate, în special a Hotărârii Guvernului nr. 493/2025 cu privire la crearea și dezvoltarea infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale, precum și a altor acte normative care reglementează procedurile de acordare a facilităților, finanțare, raportare și monitorizare.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea prevederilor proiectului de lege nu necesită instituirea unor autorități publice noi. Aplicarea noilor prevederi se va realiza prin intermediul autorităților și instituțiilor existente, în limitele competențelor stabilite de lege.

Pentru implementarea proiectului, Guvernul va aduce actele sale normative în concordanță cu noile prevederi legale în termenul prevăzut de proiect. În mod particular, va fi necesară ajustarea cadrului normativ secundar privind finanțarea infrastructurii parcurilor industriale, desemnarea și

atribuțiile unității de implementare, condițiile de finanțare, evidența cheltuielilor administrative și mecanismele de monitorizare.

De asemenea, autoritățile publice și persoanele juridice care acordă sau administrează facilități și măsuri de sprijin în temeiul Legii nr. 182/2010 vor trebui să asigure examinarea preliminară a acestora prin prisma legislației privind ajutorul de stat, evidența documentară a măsurilor acordate, păstrarea documentelor, raportarea către autoritatea competentă în domeniul ajutorului de stat și prezentarea anuală a informațiilor către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării.

Secretar de stat **Oleg BIVOL**

SINTEZA

la proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale

(**număr unic 505/MDED/2026)**

N/o	Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
Avizare și consultare publică			
1.	**Ministerul Finanțelor** (nr. 15/3-06/165 din 08.06.2026)	Referitor la Art. I alin.(6), privind completarea art.13 din Legea nr.182/2010 cu privire la parcurile industriale cu alineatele (1^1) și (1^2): - La alineatul (1^1), textul propus prevede gestionarea mijloacelor alocate de la bugetul de stat de către o unitate de implementare desemnată de către Guvern. În acest context, este necesară completarea Notei de fundamentare cu opțiunile clare analizate de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării privind entitatea responsabilă. În caz contrar, textul actual generează premise pentru solicitarea sau crearea unei noi instituții publice, fapt care, în condițiile macroeconomice actuale, nu este eficient și nu poate fi susținut.	**Se acceptă** Nota de fundamentare a fost completată la subpunctul 4.1 „Impactul asupra sectorului public” cu argumentarea opțiunii de reglementare privind utilizarea noțiunii de „unitate de implementare desemnată de Guvern”, fără indicarea expresă în lege a unei instituții concrete. Totodată, s-a precizat că soluția propusă nu presupune crearea unei noi instituții publice și nici reorganizarea structurilor existente, ci urmărește valorificarea cadrului instituțional disponibil. În acest sens, s-a menționat că, potrivit cadrului normativ existent, unitatea de implementare este deja desemnată prin Hotărârea Guvernului nr. 493/2025, iar formularea generală propusă permite Guvernului să asigure flexibilitatea necesară în desemnarea entității responsabile, în funcție de mecanismul de implementare aprobat.
		- La alineatul (1^2), alocarea cotei de până la 5 la sută pentru cheltuielile administrative aferente creării infrastructurii tehnice nu este argumentată. Astfel, lipsesc careva estimări și evaluări ale	**Nu se acceptă** Potrivit art. 11 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 179/2016 cu privire la întreprinderile mici și

		costurilor. Parcurile industriale ar urma să genereze venituri iar acestea să fie orientate spre cheltuieli de administrare. În caz că aceste mijloace se solicită și se preconizează a fi direcționate către unitatea de implementare, cheltuielile respective vor fi alocate în baza necesităților, bazate pe argumente și analize financiare, și nu prin stabilirea unui procent fix. Prin urmare, se propune excluderea alineatului (1^2) din proiect.	mijlocii, extinderea infrastructurii de suport în afaceri, inclusiv prin dezvoltarea parcurilor industriale, constituie unul dintre obiectivele instrumentelor de susținere a sectorului IMM. Totodată, art. 11 alin. (5) din aceeași lege prevede posibilitatea stabilirii cheltuielilor administrative aferente implementării instrumentelor de susținere, în limita a cel mult 10% din valoarea sumelor alocate pentru instrumentul propriu-zis. Plafonul de până la 5% propus prin proiect nu reprezintă o alocare fixă sau automată, ci o limită maximă, inferioară plafonului prevăzut de Legea nr. 179/2016, aplicabilă doar în măsura necesităților justificate de implementare. Cheltuielile concrete vor fi stabilite și aprobate în condițiile legislației bugetar-fiscale, în baza necesităților reale, a argumentelor și analizelor financiare corespunzătoare. Totodată, veniturile parcurilor industriale pot fi generate doar ulterior dezvoltării și operaționalizării infrastructurii, motiv pentru care acestea nu pot substitui cheltuielile administrative necesare la etapa de implementare a mecanismului de finanțare. În consecință, excluderea alin. (1^2) nu se justifică.
2.	**Ministerul Muncii și Protecției Sociale** *(Aviz nr. 07/3086 din 08.06.2026)*	...**Art. I, pct. (2) - modificarea art. 6 alin. (2)** Proiectul prevede posibilitatea ca „inițiatorii indicați la alin. (1) lit. a), b) și e) creează o societate comercială cu capital public sau public-privat, inclusiv prin utilizarea sau transformarea unei societăți comerciale existente, în care aceștia dețin, integral sau parțial, calitatea de asociați/acționari, sau transmit bunurile	***Precizare:*** Propunerea se referă la o redacție anterioară a art. 6 alin. (2), care prevedea expres utilizarea sau transformarea unei societăți comerciale existente. În redacția actuală, proiectul nu mai conține această soluție, fiind păstrată doar

		proprietate publică destinate creării parcului industrial unei întreprinderi selectate pe bază de concurs, care, la solicitare, poate obține titlul de parc industrial în conformitate cu art. 11.''Având în vedere că procesele de creare, reorganizare sau transformare pot genera efecte asupra raporturilor de muncă și a stabilității locurilor de muncă pentru personalul angajat, se consideră necesară includerea unei prevederi exprese privind respectarea legislației muncii. Aceasta este justificată prin necesitatea asigurării protecției drepturilor salariaților și a respectării garanțiilor legale aplicabile în caz de modificare, reorganizare sau transformare a angajatorului. Se propune la art. I, pct. (2), la art. 6 alineatul (2) completarea textului cu un alineat nou cu următorul cuprins: „Crearea, reorganizarea sau transformarea unei societăți comerciale în care aceștia dețin, integral sau parțial, calitatea de asociați/acționari, în condițiile prezentului alineat, se realizează cu respectarea garanțiilor prevăzute de legislația muncii''.	substituirea sintagmei „societate comercială cu capital public sau public-privat" cu sintagma „întreprindere administratoare". În aceste condiții, completarea propusă privind garanțiile aplicabile în caz de creare, reorganizare sau transformare nu mai este necesară.
		Art. I, pct. (3) - modificarea art. 8, alin. (2) Totodată, având în vedere că parcurile industriale beneficiază de facilități și măsuri de sprijin din partea statului, se consideră oportună instituirea unei cerințe exprese privind asumarea de către solicitant a respectării legislației muncii, la etapa depunerii cererii pentru obținerea titlului de parc industrial, prin prezentarea unei declarații pe propria răspundere. Astfel, se propune la art. I, pct. (3), la art. 8 alineatul (2), introducerea unei noi litere *„i)'' cu următorul cuprins: „i) declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al solicitantului privind respectarea legislației muncii, inclusiv neutilizarea muncii nedeclarate, precum și respectarea normelor de securitate și sănătate în muncă."*	**Nu se acceptă.** Respectarea legislației muncii, inclusiv interdicția utilizării muncii nedeclarate prevăzută de art. 7^1 din Codul muncii nr. 154/2003, precum și respectarea cerințelor de securitate și sănătate în muncă stabilite prin Legea nr. 186/2008 privind securitatea și sănătatea în muncă, constituie obligații legale generale aplicabile tuturor angajatorilor. Respectarea acestor obligații este supusă mecanismelor de control prevăzute de legislație. În aceste condiții, instituirea unei declarații suplimentare la etapa solicitării titlului de parc industrial nu este necesară.
3.	**Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale**	**I. La art. I pct. 3,** prin care se propune modificarea **alin. (2) al art. 8** din Legea nr. 182/2010:	**Se acceptă parțial**

	(Aviz nr. 21-3193 din 10.06.2026)	**1**. În temeiul art. 54 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, potrivit căruia terminologia utilizată în actele normative trebuie să fie constantă, uniformă și să corespundă celei utilizate în alte acte normative, considerăm necesară revizuirea redacției **lit. e),** or, în proiect se utilizează textul „avizele deținătorilor/furnizorilor rețelelor de utilități publice sau, după caz, declarațiile, confirmările ori alte documente emise”, în timp ce Codul urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023 definește noțiunea de „aviz de racordare”. În vederea asigurării uniformității terminologice, a coerenței cadrului normativ și a evitării unor interpretări divergente privind natura documentelor necesare, se recomandă utilizarea terminologiei din Codul urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023.	Textul a fost ajustat prin utilizarea noțiunii de „aviz de racordare”, în sensul Codului urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023. Totodată, norma menține posibilitatea prezentării, după caz, și a altor documente emise de operatorii, furnizorii rețelelor de utilități publice care confirmă posibilitatea racordării infrastructurii tehnice și de producție a parcului industrial.
		2. Subsecvent, obiectăm asupra excluderii **lit. f)** și recomandăm reexaminarea soluției propuse. În acest sens menționăm că, excluderea cerinței privind prezentarea dosarului cadastral referitor la schimbarea, după caz, a destinației terenului sau a autorizației de construire poate conduce la acordarea titlului de parc industrial pentru terenuri a căror situație juridică și urbanistică nu este clarificată la etapa examinării cererii. În lipsa unei verificări prealabile a compatibilității destinației terenului cu funcția propusă, există riscul acordării titlului de parc industrial unor proiecte care ulterior nu vor putea fi realizate din cauza imposibilității schimbării destinației terenului ori a necorespunderii acestora cu documentația de amenajare a teritoriului și de urbanism aprobată. *Prin urmare, se recomandă menținerea lit. f) din alin. (2) al art. 8 în redacția actuală sau, după caz, reformularea acesteia astfel încât verificarea regimului juridic și urbanistic al terenului să fie păstrată la etapa examinării cererii de acordare a titlului de parc industrial.*	**Se acceptă**

		II. La art. I pct. 6, în condițiile în care se operează modificări la **art. 13** din Legea nr. 182/2010, considerăm **necesară și excluderea alin. (2)** al aceluiași articol. Prevederea respectivă, introdusă în anul 2010, nu mai este aliniată cadrului normativ actual privind gestionarea mijloacelor Fondului național pentru dezvoltare regională și locală. În prezent, mecanismul de finanțare și gestionare a resurselor financiare ale Fondului național pentru dezvoltare regională și locală este reglementat prin Hotărârea Guvernului nr. 152/2022, inclusiv în partea ce ține de susținerea infrastructurii de afaceri și consolidarea capacităților parcurilor industriale. Totodată, formularea actuală a art. 13 alin. (2), care face referire la finanțarea prin intermediul agențiilor de dezvoltare regională sau al investitorilor privați selectați prin concurs, nu corespunde pe deplin mecanismului actual de finanțare și poate genera interpretări neuniforme ori dificultăți de aplicare. În aceste condiții, menținerea alin. (2) constituie o dublare normativă, dar necongruentă, față de cadrul normativ special aplicabil Fondului național pentru dezvoltare regională și locală, și fără a aduce valoare normativă suplimentară. Prin urmare, se propune excluderea alin. (2) al art. 13 din Legea nr. 182/2010.	**Se acceptă** Propunerea a fost acceptată prin completarea proiectului cu prevederea privind abrogarea art. 13 alin. (2) din Legea nr. 182/2010. Totodată, a fost ajustată denumirea art. 13, prin excluderea referinței la Fondul Național de Dezvoltare Regională.
4.	**Ministerul Energiei** *(Aviz nr. 05-1550 din 11.06.2026)*	**La art. I alin. (3),** cu referire la art. 8 alin. (2) lit. e), propunem substituirea cuvântului „deținătorilor” cu termenul „operatorilor”. **Argumentare:** Menționăm că atât Legea nr. 164/2025 cu privire la energia electrică, cât și Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale utilizează noțiunea de „operator”, aceasta fiind consacrată în terminologia sectorială specifică domeniului infrastructurilor energetice. Totodată, termenul „deținător” este susceptibil de interpretări echivoce, întrucât nu rezultă cu claritate dacă acesta vizează titularul dreptului de proprietate asupra rețelelor sau entitatea care exercită administrarea și exploatarea acestora. O	**Se acceptă** Textul a fost ajustat prin utilizarea noțiunii de „operatori”, în conformitate cu terminologia utilizată de legislația sectorială din domeniul energiei electrice și al gazelor naturale.

		asemenea formulare poate genera incertitudine juridică în procesul de aplicare a normei. Or, potrivit art. 54 alin. (1) lit. a) și h) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, conținutul proiectului trebuie expus într-un limbaj simplu, clar și concis, astfel încât să fie exclus orice echivoc, iar terminologia utilizată trebuie să fie, pe cât posibil, monosemantică și conformă terminologiei juridice consacrate. Prin urmare, utilizarea noțiunii de „operator” ar asigura coerența terminologică cu cadrul normativ sectorial existent și ar contribui la aplicarea uniformă și previzibilă a dispoziției legale.	
		La art. I alin. (6), referitor la completarea art. 13 cu alin. (1^1) și (1^2), considerăm că textul proiectului și nota de fundamentare nu justifică necesitatea obiectivă a introducerii unei entități intermediare între autoritatea care alocă resursele publice și beneficiarul efectiv al finanțării și nici nu definesc clar atribuțiile, competențele, responsabilitățile și mecanismele de control aplicabile acestei unități. **Argumentare:** În lipsa unor reglementări suficiente, soluția propusă poate conduce la crearea unui nivel suplimentar de administrare a fondurilor publice, cu impact asupra transparenței procesului de finanțare și asupra trasabilității utilizării resurselor bugetare. Mai mult, gestionarea fluxurilor financiare prin intermediul unei entități distincte poate genera dificultăți în delimitarea responsabilităților instituționale și poate reduce eficiența mecanismelor de supraveghere și control financiar. Din perspectiva prevenirii riscurilor de integritate, lipsa unor garanții exprese privind selectarea, funcționarea, monitorizarea și auditarea unității de implementare poate crea vulnerabilități care favorizează utilizarea necorespunzătoare a fondurilor publice, conflictele de interese sau alte practici frauduloase.	**Nu se acceptă.** Art. 13 alin. (1) din Legea nr. 182/2010 prevede deja finanțarea infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale în limita mijloacelor alocate de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale. Completarea propusă prin alin. (1^1) urmărește clarificarea modului de implementare a finanțării din contul mijloacelor bugetului de stat prin intermediul unității de implementare desemnate de Guvern. Soluția nu presupune crearea unei instituții noi, unitatea de implementare fiind deja desemnată prin Hotărârea Guvernului nr. 493/2025.
		Se propune revizuirea art. II alin. (2) din proiect, în sensul stabilirii că termenul de 2 luni pentru aducerea actelor normative	**Nu se acceptă.**

		ale Guvernului în concordanță cu prevederile legii să curgă de la data intrării în vigoare a acesteia, și nu de la data adoptării. **Argumentare:** Formularea actuală creează o inconsecvență temporală, întrucât obligă Guvernul să ajusteze cadrul normativ subsecvent în raport cu o lege care nu produce încă efecte juridice, având în vedere că, potrivit alin. (1), aceasta intră în vigoare la expirarea termenului de 60 de zile de la publicare.	Art. 47 alin. (2) din Legea nr. 100/2017 prevede că proiectele actelor normative necesare punerii în aplicare a actului normativ de bază se prezintă spre adoptare, aprobare sau emitere nu mai târziu de intrarea în vigoare a acestuia, dacă actul normativ de bază nu prevede altfel. În acest context, termenul stabilit în proiect, calculat de la data adoptării legii, este compatibil cu prevederile Legii nr. 100/2017 și urmărește pregătirea actelor normative necesare punerii în aplicare a legii.
5.	**Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare** *(Aviz nr. 2026 PLP-1679 din 11.06.2026)*	Lipsa obiecțiilor și propunerilor.	**Se acceptă**
6.	**Ministerul Mediului** *(Aviz nr. 13-05/1921 din 10.06.2026)*	**La art. I, punctul (3)** din proiectul legii: 1) Excluderea lit. f) din art. 8 alin. (2), nu se susține, din motivele ce urmează. Potrivit punctului 11 din Hotărârea Guvernului nr. 553/2024 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la schimbarea destinației terenurilor cu destinație agricolă de calitate superioară, dosarul privind schimbarea categoriei de destinație a terenurilor cu destinație agricolă de calitate superioara cuprinde și studiul pedologic privind nota medie de bonitate a solului, elaborat de o instituție publică sau privată din domeniu. Potrivit art. 33 alin. (2) din Codul Funciar nr.22/2024, în scopul protecției terenurilor cu destinație agricolă de calitate superioară (terenurile cu nota de bonitate a învelișului de sol mai mare de 60 de puncte (indiferent de unitatea de relief pe care sunt amplasate), terenurile irigate, loturile experimentale, terenurile instituțiilor de cercetări științifice și ale instituțiilor de învățământ) se interzice	**Se acceptă** Prevederea de la art. 8 alin. (2) lit. f) a fost menținută.

		retragerea acestora din circuitul agricol, utilizarea acestora în alte scopuri decât cele agricole sau desfășurarea pe aceste terenuri a operațiunilor tehnologice ori de altă natură ce conduc la degradarea solului, cu excepția cazurilor stabilite la art. 58 alin. (6). Totodată, nota de fundamentare la punctul 3.1. „Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi" nu argumentează excluderea literii f) de la alineatul (2) al art. 8 al Legii nr.182/2010 cu privire la parcurile industriale.	
		2) Articolul 8 alin. (2), se completează cu o nouă literă, **litera i)** cu următorul cuprins: „i*) unul dintre documentele emise de autoritatea competentă conform Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului (acordul de mediu, concluzia privind evaluarea biodiversității, decizia de constatare că nu este necesară efectuarea evaluării biodiversității)".* Notăm că, potrivit Legii nr.182/2010 cu privire la parcurile industriale, în vederea obținerii titlului de parc industrial solicitantul anexează și studiul de fezabilitate privind crearea parcului industrial. Studiul de fezabilitate este documentația tehnico-economică prin care se analizează dacă un proiect de investiții este rentabil și include descrierea impactului social, economic al parcului industrial asupra dezvoltării regiunii. Un parc industrial poate reuni zeci de rezidenți cu activități de producție diverse, care pot produce un impact cumulativ semnificativ asupra mediului. Prin urmare, evaluarea impactului asupra mediului trebuie să scoată în evidență, să descrie și să evalueze, în mod corespunzător, în fiecare caz în parte, impactul semnificativ direct, indirect și cumulativ al activității planificate asupra factorilor de mediu (terenuri, sol, apă, aer și climă, biodiversitate, populație și sănătate umană ș.a.). Aceasta se realizează la etapa timpurie de planificare,	**Nu se acceptă** La etapa acordării titlului de parc industrial nu sunt cunoscute în mod exhaustiv activitățile economice care vor fi desfășurate ulterior de rezidenți, capacitățile de producție, procesele tehnologice și proiectele concrete care urmează a fi implementate. Prin urmare, necesitatea efectuării evaluării impactului asupra mediului și a obținerii documentelor prevăzute de Legea nr. 86/2014 poate fi determinată doar în raport cu o activitate planificată concretă, în funcție de încadrarea acesteia în anexele nr. 1 și nr. 2 la lege. Obținerea titlului de parc industrial nu substituie și nu exclude obligațiile stabilite de legislația de mediu. În cazul în care, ulterior acordării titlului, vor fi inițiate activități sau lucrări care cad sub incidența Legii nr. 86/2014, titularii acestora vor avea obligația de a parcurge procedurile aplicabile și de a obține actele corespunzătoare înainte de realizarea activităților respective. În aceste condiții, includerea documentelor emise conform Legii nr. 86/2014 în lista actelor

		proiectare şi luare a deciziilor cu privire la activitatea planificată, în baza informaţiilor tehnice şi ştiinţifice existente la momentul respectiv, cu indicarea măsurilor pentru reducerea sau prevenirea impactului potenţial asupra mediului, iar în cazul unui impact semnificativ și ireversibil, activitatea respectivă urmează a fi interzisă. Astfel, efectuarea evaluării impactului asupra mediului (EIM) conform prevederilor Legii nr. 86/2014 *privind evaluarea impactului asupra mediului* la etapa de acordare a titlului de parc industrial este o necesitate ecologică imperativă, realizată conform principiilor acţiunii preventive, corectitudinii şi plenitudinii informaţiei; transparenţei şi accesibilităţii; al caracterului participativ; precauției; „poluatorul plăteşte”, astfel cum sunt definite la art. 3 al Legii nr. 86/2014.	obligatorii pentru obținerea titlului de parc industrial ar institui o cerință prematură și disproporționată, care nu poate fi aplicată uniform tuturor parcurilor industriale și nu reflectă etapa reală la care poate fi evaluat impactul asupra mediului.
		Consecvent, se propune completarea art. 8 alin. (2) din Legea nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale, care să prevadă obligativitatea prezentării **avizului autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului privind existența sau lipsa substanțelor minerale utile pe teritoriul destinat creării parcului industrial.** Propunerea este justificată prin prevederile art. 71 alin (1) din *Codul subsolului nr. 246/2024* proiectarea și construirea localităților, a complexelor industriale, a bunurilor imobile, amplasarea altor obiecte fără avizul autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului privind existența sau lipsa substanțelor minerale utile pe teritoriul preconizat pentru construcții se interzic. Totodată, conform art. 71 alin (2) din *Codul subsolului nr. 246/2024*, construirea pe suprafețele cu zăcăminte de substanțe minerale utile, precum și amplasarea în locurile aflării lor a construcțiilor subterane nelegate de extragerea substanțelor minerale utile se permit în cazuri excepționale (construcția	**Se acceptă** Proiectul a fost completat prin introducerea **art. 8 alin. (2) lit. i)**, care prevede prezentarea avizului autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului privind existența sau lipsa substanțelor minerale utile pe teritoriul destinat creării parcului industrial, în conformitate cu art. 71 alin. (1) din Codul subsolului nr. 246/2024.

		conductelor magistrale și a rețelelor electrice de transport, a căilor ferate și a drumurilor auto de importanță națională, a obiectivelor industriale mari, extinderea construirii localităților în lipsa suprafețelor necesare), prin hotărâre a Guvernului, cu trecerea la pierderi de la evidența de stat și de la evidența titularului autorizației de folosință a subsolului a rezervelor de substanțe minerale utile amplasate în limitele construcției proiectate.	
7.	**Ministerul Educației și Cercetării** *(Aviz nr. 01/173/26 din 22 iunie 2026)*	...propune completarea proiectului de lege cu o normă care ar prevedea completarea art. 5[1] din Legea nr. 182/2010 cu alineatul (6), cu următorul cuprins*:* *„(6) În parcurile industriale de categoria B, specializate în tehnologii agricole, agri-tech, cercetare, inovare, testare și aplicare a soluțiilor tehnologice în agricultură, în calitate de platforme ale parcului pot fi utilizate terenurile agricole.”.* Legea nr. 182/2010, în redacția actuală, nu permite explicit o utilizare flexibilă a terenurilor, inclusiv a celor agricole, în cadrul parcurilor industriale specializate, ceea ce frânează dezvoltarea unor modele moderne de parc, precum cele axate pe tehnologii agricole, cercetare aplicată, testare și demonstrare a soluțiilor tehnologice. Legea nu prevede, în prezent, posibilitatea includerii terenurilor cu destinație agricolă în perimetrul unui parc industrial, nici în cazul parcurilor specializate ale căror activități presupun, prin natura lor, utilizarea directă a unor astfel de terenuri. Această lacună complică inițierea proiectelor de parcuri orientate spre agritech, cercetare aplicată, testarea și transferul tehnologiilor agricole, precum și a activităților conexe de turism, agrement și valorificare a resurselor locale. În practică, parcurile specializate în domeniul agricol sau agroindustrial necesită acces direct la terenuri agricole pentru loturi demonstrative și experimentale, testarea tehnologiilor agricole inovative, producție pilot, cercetare-dezvoltare aplicată, integrarea lanțurilor valorice	**Se acceptă**

		agroindustriale, precum și pentru facilități de turism agroalimentar, vitivinicol și rural. Cerința actuală de a schimba destinația terenului agricol pentru includerea acestuia într-un parc industrial generează costuri administrative și juridice disproporționate, descurajează investițiile și contravine principiului valorificării eficiente și durabile a resurselor funciare, în condițiile în care, în numeroase situații, activitățile parcurilor specializate nu anulează funcția agricolă a terenului, ci o modernizează prin inovare și creșterea productivității. Posibilitatea ca parcurile de categoria B, specializate în tehnologii agricole, cercetare, inovare și activități conexe de turism, să includă terenuri agricole fără schimbarea destinației acestora răspunde unei necesități reale de adaptare a cadrului normativ la practicile contemporane de dezvoltare a parcurilor specializate. Soluția propusă păstrează regimul juridic al terenului agricol, permițând, în același timp, valorificarea acestuia în scopuri tehnologice, demonstrative și productive, strict definite. În absența acestei reglementări, proiectele de parcuri agro-tehnologice și agritech rămân dificil de realizat, iar statul nu dispune de instrumentele juridice necesare pentru integrarea agriculturii în ecosisteme economice inovative. Introducerea acestei prevederi se justifică, prin urmare, atât din perspectiva dezvoltării economice durabile, cât și a utilizării raționale a resurselor funciare, contribuind la diversificarea modelelor de parcuri industriale și la amplificarea impactului acestora asupra dezvoltării regionale.	
8.	**Comitetul executiv al Găgăuziei** *(Aviz nr. 170 din 08.06.2026)*	Proiectul de lege propus este menit să consolideze cadrul de reglementare aplicabil parcurilor industriale, să creeze un cadru juridic mai clar pentru furnizarea și finanțarea infrastructurii, precum și să clarifice aplicarea legislației privind asistența de stat în cazul măsurilor de sprijin pentru întreprinderile rezidente. În același timp, proiectul de act normativ va crea premise pentru:	**Se acceptă**

		- crearea unui temei juridic primar pentru finanțarea infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale de la bugetul de stat; - impactul pozitiv asupra sectorului public, clarificând rolurile și responsabilitățile autorităților publice implicate în crearea, dezvoltarea, finanțarea și controlul parcurilor industriale; - stabilirea unui plafon maxim de 5% pentru costurile administrative legate de punerea în aplicare a activităților finanțate de la bugetul de stat, asigurarea utilizării rezonabile și eficiente a resurselor de stat și limitarea costurilor administrative. Pe baza celor de mai sus, Comitetul Executiv al Găgăuziei susține proiectul de Lege al Republicii Moldova "Cu privire la modificarea Legii nr. 182/2010 privind parcurile industriale".	
9.	**Congresul Autorităților Locale din Moldova** *(Aviz nr. 187 din 28.05.2026)*	Lipsa obiecțiilor și propunerilor	**Se acceptă**
10.	**Consiliul Concurenței** *(Aviz nr. DJ-06/630-1153 din 18 iunie 2026)*	1. Inițial, comunicăm că se consideră inoportun completarea art.3 din proiect cu noțiunea de *furnizor al măsurii de sprijin* și *beneficiar al măsurii de sprijin,* noțiuni care nu sunt definite la nivelul UE, care vor putea crea ambiguitate la aplicarea regulilor de ajutor de stat asupra Legii nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale, în condițiile în care legislația cu privire la ajutorul de stat operează cu alte noțiuni noțiunile - **furnizor de ajutor de stat și beneficiar de ajutor de stat.** Subsecvent, propunem excluderea noțiunii de "*facilități"* pe parcursul textului art. 12^1 din proiect, întrucît noțiunea de facilități se cuprinde în noțiunea de măsură de sprijin. Totodată, în vederea asigurării corelării art. 12^1 din proiect cu Legea nr.139/2012 cu privire la ajutorul de stat, considerăm necesar substituirea textului "*furnizorul măsurii"* cu textul *"furnizorul ajutorului de stat/ furnizorul ajutorului de minimis*". În aceeași ordine de idei, propunem substituirea la alin.(8) art. 12^1 din proiect, a textului " *facilități ori măsuri de sprijin*" cu textul	**Se acceptă**

		"*ajutorului de stat/ajutor de minimis*", întrucât obligația impusă de Legea nr.139/2012 cu privire la ajutorul de stat, vizează recuperarea ajutorului de stat sau a ajutorului de minimis ilegal și nu a oricărei măsuri de sprijin.	
		2. Proiectul la alin.(1) art.12^1 propune ca facilitățile prevăzute la art. 12 alin. (1) să fie acorde cu respectarea legislației aplicabile, **inclusiv, după caz, a legislației privind ajutorul de stat.** Având în vedere că măsurile de sprijin care prezintă semne de ajutor de stat acordate pentru desfășurarea unei activități economice urmează a fi acordate cu respectarea obligatorie a legislației în materia ajutorului de stat, considerăm oportun revizuirea normei alin.(1) art.12^1 din proiect în sensul că măsurile de sprijin prevăzute la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale, se acordă cu respectarea legislației aplicabile și a legislației privind ajutorul de stat și respectiv excluderea textului "*inclusiv, după caz".*	**Se acceptă**
		3. Alin. (2) art.12^1 din proiect prevede că, înainte de acordarea unei facilități sau măsuri de sprijin în temeiul prezentei legi, furnizorul măsurii de sprijin examinează dacă aceasta întrunește elementele ajutorului de stat, ținând cont de condițiile concrete de acordare, categoria beneficiarului, existența unui avantaj economic, caracterul selectiv al măsurii, utilizarea resurselor publice și efectele potențiale asupra concurenței. Prin urmare,	**Se acceptă**

		luând în considerare că norma alin.(2) art. 12^1 din proiect nu este corelată cu Legea nr.139/2012 cu privire la ajutorul de stat și care la moment se află în proces de modificare, considerăm judicios necesar revizuirea normei date în sensul ca să conțină o normă de trimitere la condițiile prevăzute de Legea cu privire la ajutorul de stat și înainte de acordarea unei măsuri de sprijin în temeiul Legii nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale, furnizorul ajutorului de stat va examina dacă aceasta întrunește condițiile de calificare ca ajutor de stat prevăzute de Legea cu privire la ajutorul de stat.	
		4. Potrivit, alin. (4) art.12^1 din proiect, furnizorul măsurii de sprijin asigură evidența, monitorizarea și raportarea anuală către autoritatea competentă în domeniul ajutorului de stat a măsurilor de sprijin acordate în temeiul prezentei legi, în condițiile legislației privind ajutorul de stat, precum și prezentarea anuală către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării a informației privind aceste măsuri. În vederea corelării normei cu obligațiile impuse furnizorului ajutorului de stat de legislația din domeniul ajutorului de stat, propunem revizuirea normei alin. (4) art.12^1 din proiect și expunerea în sensul că furnizorul ajutorului de stat/ajutorului de minimis asigură evidența, monitorizarea și raportarea anuală către Consiliul Concurenței a ajutorului de stat și a ajutorului de minimis acordat în temeiul Legii nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale, în condițiile legislației privind ajutorul de stat și nu a oricăror măsuri de sprijin.	**Se acceptă**
		5. Proiectul la alin. (5) art.12^1 stabilește că documentele aferente măsurilor de sprijin se păstrează pentru o perioadă de cel puțin 10 ani, dacă legea nu prevede un termen mai mare. În acest context, menționăm că ținând cont de natura, complexitatea și efectele pe termen lung ale anumitor măsuri de sprijin, în special cele care vizează investițiile în domeniul infrastructurii, termenul de	**Se acceptă**

		păstrare a documentelor poate necesita o perioadă mai extinsă decât 10 ani prevăzută de proiect. Astfel, extinderea perioadei de păstrare a documentelor este justificată de necesitatea asigurării exercitării eficiente a atribuțiilor de monitorizare, control, precum și de posibilitatea verificării respectării condițiilor de acordare a măsurii de sprijin pe întreaga perioadă de exploatare sau de funcționare utilă a infrastructurii care se stabilește în actul juridic de acordare a ajutorului de stat. Respectiv, propunem revizuirea normei alin.(5) art.12^1 din proiect și expunerea în sensul că documentele aferente ajutorului de stat se păstrează pentru o perioadă de cel puțin 10 ani, dacă legea sau actul juridic prin care se acordă ajutorul de stat nu prevede un termen mai mare.	
		6. Subsecvent, propunem revizuirea normei alin. (7) art. 12^1 din proiect și expunerea în sensul că, ajutoarele de stat sau ajutoarele de minimis pot fi cumulate în conformitate cu regulile de cumulare stabilite de actele normative ale Consiliului Concurenței.	**Se acceptă parțial** Propunerea se acceptă în partea ce ține de necesitatea corelării alin. (7) art. 12^1 cu regulile speciale privind cumularea ajutoarelor de stat și a ajutoarelor de minimis. Totodată, pentru asigurarea unei formulări cu caracter general și pentru evitarea limitării trimiterii doar la actele normative ale Consiliului Concurenței, norma se va expune prin raportare la legislația privind ajutorul de stat, inclusiv la actele normative ale Consiliului Concurenței.
		7. Proiectul la alin.(9) art. 12^1 prevede că, beneficiarul măsurii de sprijin are obligația să restituie sumele, avantajele patrimoniale ori alte beneficia obținute necuvenit în condițiile legislației privind ajutorul de stat, fără a stabili expres și plata dobânzii aferente. Astfel, în vederea asigurării previzibilității, clarității normei și corelării cu art.14 din Legea nr.139/2012 cu privire la ajutorul de stat, considerăm judicios necesar completarea normei alin.(9) art. 12^1 din proiect și stabilirea expresă a obligației beneficiarului	**Se acceptă**

		ajutorului de stat/ajutorului de minimis de a restitui ajutorul de stat/ajutorul de minimis, **inclusiv dobânda aferentă sumei acestuia**, avantajele patrimoniale ori alte beneficia.	
11.	**Agenția Proprietății Publice** *(Aviz nr.05-04-4691 din 18.06.2026)*	*Referitor la modificarea art. 6 alin. (2) – constituirea întreprinderii administratoare.* Proiectul prevede posibilitatea constituirii societății comerciale cu capital public sau public-privat, inclusiv prin utilizarea sau transformarea unei societăți comerciale existente în care inițiatorii dețin integral sau parțial calitatea de asociați/acționari. Se constată că norma nu distinge situațiile în care societatea comercială respectivă este cu capital integral sau parțial public ori administrează bunuri proprietate publică. În lipsa unor precizări exprese, pot apărea incertitudini privind aplicarea procedurilor de aprobare și exercitare a drepturilor statului sau ale unităților administrativ-teritoriale în calitate de acționar, precum și privind modul de valorificare a patrimoniului public implicat. În acest sens, se consideră necesară completarea proiectului cu o prevedere expresă potrivit căreia desemnarea sau utilizarea unei societăți comerciale cu capital integral sau parțial public în calitate de întreprindere administratoare a parcului industrial se realizează cu respectarea legislației privind administrarea și deetatizarea proprietății publice și a legislației privind administrarea participațiilor statului în societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat.	**Se acceptă** Aliniatul (2) a fost expus altfel.
		Referitor la transmiterea bunurilor proprietate publică destinate parcurilor industriale. Proiectul menține posibilitatea transmiterii bunurilor proprietate publică către întreprinderea selectată pe bază de concurs pentru crearea parcului industrial, însă nu stabilește în mod expres regimul juridic aplicabil acestor transmiteri. În absența unei norme de trimitere, pot apărea interpretări divergente privind temeiul	**Se acceptă parțial** Propunerea se acceptă în partea ce ține de necesitatea clarificării regimului juridic aplicabil transmiterii bunurilor proprietate publică către societatea comercială selectată pe bază de concurs pentru crearea și administrarea parcului industrial.

		juridic, forma de transmitere și condițiile de utilizare a bunurilor proprietate publică implicate. Având în vedere că regimul juridic al bunurilor proprietate publică este reglementat prin legislația specială, inclusiv Legea nr. 121/2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, se consideră necesară completarea proiectului cu o prevedere expresă potrivit căreia transmiterea bunurilor proprietate publică destinate creării și funcționării parcurilor industriale se efectuează în condițiile și conform procedurilor stabilite de legislația privind proprietatea publică.	În acest sens, proiectul a fost completat la art. 6 cu un alineat nou (2^1), care va prevedea că transmiterea bunurilor proprietate publică către societatea comercială selectată pe bază de concurs se efectuează cu respectarea legislației privind administrarea și deetatizarea proprietății publice.
		Referitor la finanțarea infrastructurii din mijloacele bugetului de stat (art. 13 alin. (11) și (12). Proiectul instituie un mecanism de finanțare a infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale din contul bugetului de stat, prin intermediul unei unități de implementare desemnate de Guvern. Deși acest mecanism permite susținerea dezvoltării infrastructurii industriale, proiectul nu reglementează regimul juridic al bunurilor create, reconstruite sau modernizate din surse bugetare și nici modul de evidență și administrare a acestora după finalizarea investițiilor. În special, nu este reglementat expres regimul juridic al bunurilor rezultate: • titularul dreptului de proprietate asupra bunurilor rezultate din investițiile publice; • modalitatea de înregistrare a acestora în evidența patrimoniului public; • entitatea responsabilă de administrarea și întreținerea ulterioară; • condițiile de transmitere a acestor bunuri către întreprinderea administratoare a parcului industrial. În acest context, se consideră necesară completarea notei de fundamentare și, după caz, a actelor normative de implementare,	**Se acceptă parțial** Propunerea se acceptă în partea ce ține de necesitatea clarificării regimului juridic al bunurilor create, reconstruite sau modernizate din mijloacele bugetului de stat. În acest sens, proiectul a fost completat cu alin. (1^4). Propunerea de completare a art. 19 cu prevederi privind constituirea formelor de cooperare investițională cu investitori nu se acceptă în redacția propusă. întrucât introduce un mecanism juridic distinct, care necesită o analiză suplimentară sub aspectul regimului bunurilor publice, achizițiilor publice, parteneriatului public-privat, concesiunilor, ajutorului de stat și protejării patrimoniului public. Referitor la termenul de intrare în vigoare, propunerea este acceptată, proiectul prevăzând intrarea în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

		cu precizări privind regimul juridic al bunurilor create din mijloacele bugetului de stat, astfel încât să fie asigurată evidența corespunzătoare a patrimoniului public și evitarea incertitudinilor la etapa de aplicare. Totodată, se propune completarea art. 19 din Legea nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale cu un alineat nou, cu următorul conținut: „Întreprinderea administratoare poate constitui, în condițiile legii și în baza unui concurs public, forme de cooperare investițională cu investitori, inclusiv prin încheierea contractelor de societate civilă sau a altor forme de asociere prevăzute de legislație, în vederea dezvoltării și exploatării infrastructurii parcului industrial ori realizării unor proiecte investiționale concrete.” Modificarea propusă urmărește consolidarea cadrului normativ aplicabil parcurilor industriale prin instituirea posibilității exprese pentru întreprinderea administratoare de a participa la proiecte investiționale și de a dezvolta forme de cooperare cu investitori privați, inclusiv prin încheierea contractelor de societate civilă și a altor forme de asociere prevăzute de legislație. Necesitatea unei asemenea intervenții rezultă din faptul că reglementarea actuală oferă întreprinderii administratoare în principal instrumente de administrare a infrastructurii și de selectare a rezidenților, fără a crea mecanisme juridice suficiente pentru implicarea acesteia în proiecte investiționale complexe orientate spre dezvoltarea și valorificarea activelor parcului industrial. În condițiile actuale ale economiei, dezvoltarea parcurilor industriale necesită atragerea continuă a investițiilor, realizarea unor obiective de infrastructură, crearea unor facilități comune pentru rezidenți, dezvoltarea centrelor logistice, tehnologice și industriale, precum și implementarea unor proiecte care presupun contribuții și asumarea unor obligații reciproce între întreprinderea administratoare și investitori. În lipsa unor instrumente juridice	

		flexibile de cooperare expres reglementate, rolul întreprinderii administratoare riscă să fie interpretat limitat la un rol predominant administrativ, ceea ce reduce capacitatea acesteia de a valorifica eficient patrimoniul gestionat și de a contribui activ la dezvoltarea parcului industrial. Participarea întreprinderii administratoare în asemenea proiecte este justificată de rolul său legal de entitate responsabilă pentru funcționarea, dezvoltarea și promovarea parcului industrial. Implicarea acesteia în proiecte investiționale permite nu doar atragerea capitalului privat și a expertizei necesare dezvoltării infrastructurii, ci și asigurarea faptului că investițiile realizate corespund obiectivelor strategice ale parcului. Totodată, participarea directă a întreprinderii administratoare contribuie la valorificarea superioară a terenurilor, construcțiilor și altor active aflate în administrare, la creșterea gradului de ocupare a parcului industrial și la dezvoltarea unor facilități care sporesc atractivitatea investițională a acestuia. În cazul parcurilor industriale create pe bunuri proprietate publică, reglementarea propusă prezintă o importanță suplimentară, deoarece permite captarea unei părți din beneficiile economice generate de investițiile realizate în cadrul parcului industrial în beneficiul patrimoniului public. Prin participarea întreprinderii administratoare în proiectele investiționale, valoarea adăugată creată în urma dezvoltării infrastructurii și a activelor aferente poate fi reflectată în venituri suplimentare și în creșterea valorii patrimoniului administrat, resurse care pot fi reinvestite pentru dezvoltarea ulterioară a parcului industrial, reducând astfel dependența de alocațiile bugetare. În același timp, pentru a asigura respectarea principiilor transparenței, concurenței loiale și utilizării eficiente a bunurilor publice, proiectul prevede selectarea partenerilor investiționali prin concurs public. Această soluție oferă garanții suficiente	

		privind accesul egal al investitorilor interesați, excluderea tratamentului preferențial și identificarea celor mai avantajoase propuneri pentru dezvoltarea parcului industrial. Astfel, se creează un mecanism echilibrat care combină flexibilitatea necesară implementării proiectelor investiționale cu exigențele de integritate și administrare eficientă a patrimoniului public. Prin urmare, intervenția legislativă propusă va contribui la creșterea atractivității investiționale a parcurilor industriale, la mobilizarea investițiilor private pentru dezvoltarea infrastructurii și a capacităților de producție, la utilizarea mai eficientă a activelor administrate de întreprinderile administratoare și la transformarea acestora din simpli administratori ai infrastructurii în participanți activi la procesele de dezvoltare economică, în beneficiul rezidenților, al comunităților locale și al statului. Concomitent, analizând proiectul de lege, considerăm că termenul de 60 de zile prevăzut pentru intrarea în vigoare a acestuia este excesiv în raport cu conținutul și complexitatea modificărilor propuse. Prevederile proiectului nu instituie mecanisme noi de implementare și nu presupun adoptarea unor măsuri organizatorice, administrative sau tehnice care ar necesita o perioadă îndelungată de adaptare din partea autorităților responsabile. În aceste condiții, apreciem că un termen de 30 de zile de la data publicării legii este suficient pentru asigurarea aplicării corespunzătoare a noilor reglementări, contribuind totodată la realizarea mai rapidă a obiectivelor urmărite de proiect.	
		Avizare repetată	
12.	**Consiliul Concurenței**	„... comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor asupra proiectului definitivat ....”	**S-a luat act**
13.	**Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale**	„comunică lipsă de obiecții și propuneri.”	**S-a luat act**

14.	**Agenția Proprietății Publice** *(nr.05-04-4691 din 18.06.2026)*	„.... Se reiterează propunerea de completare a art. 19 din Legea nr. 182/2010 cu privire la parcurile industriale cu un alineat nou, cu următorul conținut: „Întreprinderea administratoare poate constitui, în condițiile legii și în baza unui concurs public, forme de cooperare investițională cu investitori, inclusiv prin încheierea contractelor de societate civilă sau a altor forme de asociere prevăzute de legislație, în vederea dezvoltării și exploatării infrastructurii parcului industrial ori realizării unor proiecte investiționale concrete. ....”	**Se acceptă** Propunerea în cauză a fost inclusă la art. 18, alin. (1).
15.	**Ministerul Finanțelor** *(nr. 15/4-06/77 din 03.07.2026)*	*„și comunică că își menține obiecțiile și propunerile formulate în avizul nr.15/3-06/165* Referitor la Art. I alin.(6), privind completarea art.13 din Legea nr.182/2010 cu privire la parcurile industriale cu alineatele (11) și (12): - La alineatul (11), textul propus prevede gestionarea mijloacelor alocate de la bugetul de stat de către o unitate de implementare desemnată de către Guvern. În acest context, este necesară completarea Notei de fundamentare cu opțiunile clare analizate de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării privind entitatea responsabilă. În caz contrar, textul actual generează premise pentru solicitarea sau crearea unei noi instituții publice, fapt care, în condițiile macroeconomice actuale, nu este eficient și nu poate fi susținut.”	**Se acceptă** Nota de fundamentare a fost completată la subpunctul 4.1 „Impactul asupra sectorului public” cu argumentarea opțiunii de reglementare privind utilizarea noțiunii de „unitate de implementare desemnată de Guvern”, fără indicarea expresă în lege a unei instituții concrete. Totodată, s-a precizat că soluția propusă nu presupune crearea unei noi instituții publice și nici reorganizarea structurilor existente, ci urmărește valorificarea cadrului instituțional disponibil. În acest sens, s-a menționat că, potrivit cadrului normativ existent, unitatea de implementare este deja desemnată prin Hotărârea Guvernului nr. 493/2025, iar formularea generală propusă permite Guvernului să asigure flexibilitatea necesară în desemnarea entității responsabile, în funcție de mecanismul de implementare aprobat.
		- La alineatul (1^2), alocarea cotei de până la 5 la sută pentru cheltuielile administrative aferente creării infrastructurii tehnice nu este argumentată. Astfel, lipsesc careva estimări și evaluări ale	**Se acceptă parțial** Plafonul de până la 5% pentru cheltuielile administrative aferente implementării măsurilor

		costurilor. Parcurile industriale ar urma să genereze venituri iar acestea să fie orientate spre cheltuieli de administrare. În caz că aceste mijloace se solicită și se preconizează a fi direcționate către unitatea de implementare, cheltuielile respective vor fi alocate în baza necesităților, bazate pe argumente și analize financiare, și nu prin stabilirea unui procent fix. Prin urmare, se propune excluderea alineatului (12) din proiect.	de finanțare a fost stabilit în baza estimărilor prezentate de Organizația pentru Dezvoltarea Antreprenoriatului, desemnată prin Hotărârea Guvernului nr. 493/2025 în calitate de unitate de implementare a Programului de stat pentru crearea și dezvoltarea infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale. În acest sens, se precizează că norma propusă nu instituie o alocare fixă, automată sau obligatorie, ci stabilește doar un plafon maxim al cheltuielilor administrative care pot fi prevăzute în cadrul mecanismului de finanțare. Potrivit textului proiectului, aceste cheltuieli se stabilesc prin hotărâre de Guvern, fără a depăși 5% din valoarea totală a mijloacelor alocate în acest scop. Prin urmare, cuantumul concret al cheltuielilor administrative nu este stabilit direct prin lege, ci urmează a fi determinat la nivelul actului Guvernului, în limita plafonului maxim prevăzut. Totodată, propunerea de excludere integrală a alineatului nu se susține. Crearea infrastructurii tehnice și de producție a parcurilor industriale presupune nu doar executarea lucrărilor propriu-zise, ci și realizarea unui set de activități administrative aferente implementării, precum pregătirea și verificarea documentației, coordonarea procesului, contractarea, monitorizarea executării lucrărilor, raportarea și verificarea utilizării mijloacelor alocate. Aceste cheltuieli sunt aferente etapei de creare și dezvoltare a infrastructurii și nu trebuie

			confundate cu cheltuielile curente de administrare a parcurilor industriale după operaționalizarea acestora. Veniturile parcurilor industriale pot fi generate doar ulterior dezvoltării infrastructurii, atragerii rezidenților și începerii activității economice. Prin urmare, la etapa de creare a infrastructurii, aceste venituri nu pot substitui cheltuielile administrative necesare implementării mecanismului de finanțare.
16.	**Ministerul Apărării (nr. 11/1123 din 17.07.2026)**	„...în limita competențelor funcționale, comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.”	**S-a luat act**
		Expertizare	
17.	**Centrul Național Anticorupție** *(nr. 06/2/12220 din 07.07.2026)*	„Substituirea expresiei „gestionate în afara plafonului prevăzut la alin. (1^3)”, cu prevederi ce evidențiază expres faptul că utilizarea acestor mijloace se realizează cu respectarea condițiilor stabilite de finanțatori, precum și a principiilor de transparență, responsabilitate, eficiență, economicitate, trasabilitate financiară și auditabilitate aplicabile resurselor utilizate pentru realizarea obiectivelor de interes public. Cheltuielile administrative aferente gestionării acestor mijloace se evidențiază distinct și se raportează conform cadrului normativ aplicabil și condițiilor finanțatorului.”	**Se acceptă**
18.	**Ministerul Justiției** *(nr.04/2-7770 din 13.07.2026)*	„De ordin general, proiectul de lege nu respectă cerințele de tehnică legislativă prevăzute la art. 51 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Astfel, în cazul modificării și/sau abrogării mai multor acte normative, fiecărui act normativ urmează să îi fie consacrat un articol distinct, numerotat cu cifre romane și urmat de punct, iar diviziunile acestor articole se numerotează cu cifre arabe, urmate de punct. În consecință,	**Se acceptă**

		proiectul necesită a fi revizuit și adus în concordanță cu exigențele de tehnică legislativă stabilite de Legea nr. 100/2017.”	
		„La pct. 1, textul „se expune într-o nouă redacție:” urmează a fi substituit cu textul „va avea următorul cuprins:”, potrivit uzanțelor de redactare a actelor normative. În aceeași ordine de idei, textul „Se completează cu următoarele noțiuni” urmează a fi substituit cu textul „Se completează cu noțiunile „furnizor al ajutorului de stat” și „beneficiar al ajutorului de stat” cu următorul cuprins:”	**Se acceptă**
		„Totodată, potrivit proiectului se propune completarea legii cu noțiunile de „furnizor al ajutorului de stat” și „beneficiar al ajutorului de stat”, deși acestea sunt deja consacrate și definite la art. 3 din Legea nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat, într-o redactare identică. Din perspectiva tehnicii legislative, se recomandă evitarea reproducerii unor definiții existente în legislația-cadru, întrucât aceasta poate genera redundanțe și riscul apariției unor necorelări legislative în eventualitatea modificării ulterioare a actului normativ de bază. În acest sens, proiectul urmează a fi revizuit prin excluderea definițiilor respective și, după caz, prin utilizarea noțiunilor în accepțiunea stabilită de Legea nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat sau prin instituirea unei norme de trimitere la aceasta. Astfel, propunem următorul exemplu: „furnizor al ajutorului de stat - astfel cum este definită la art. 3 din Legea nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat”.”	**Se acceptă**
		Complementar la pct. 1, prin care se modifică noțiunea de „întreprindere administratoare” și la pct. 3, ce vizează modificarea art. 6 alin. (2), considerăm că substituirea textului „societate comercială cu capital public sau public-privat” cu textul „întreprindere, societate comercială sau instituție publică” necesită a fi reexaminată. În primul rând, instituția publică nu poate fi atribuită la categoria de „întreprindere administratoare”, întrucât întreprinderea este	**Se acceptă parțial** Obiecția Ministerului Justiției este întemeiată sub aspect terminologic, întrucât instituția publică nu poate fi calificată drept „întreprindere” în sensul formei juridice de organizare. Totuși, aceasta nu justifică excluderea instituției publice de la administrarea parcului industrial.

		persoană juridică cu scop lucrativ, pe când instituția publică este persoană juridică de drept public, cu scop nelucrativ. Mai mult, în conformitate cu art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate, „(1) Pentru realizarea unor funcţii de administrare, sociale, culturale, de învățământ şi a altor funcţii de interes public, de care este responsabil ministerul sau altă autoritate administrativă centrală, cu excepţia celor de reglementare normativ-juridică, supraveghere şi control de stat, precum şi a altor funcţii care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, în sfera de competenţă a acestora pot fi constituite instituţii publice. (2) Instituţiile publice din sfera de competenţă a ministerului sau a altei autorităţi administrative centrale se constituie, se reorganizează şi se dizolvă de Guvern, la propunerea ministrului sau a conducătorului autorității administrative centrale, dacă normele speciale nu prevăd altfel.”. Astfel, instituția publică poate fi menționată ca inițiatorul creării parcului industrial la art. 6 alin. (1), însă nu poate fi atribuită la categoria de întreprindere administratoare a acestui parc, precum se propune la art. 3 și art. 6 alin. (2). Totodată, se va revedea și utilizarea cumulativă a noțiunilor „întreprindere” și „societate comercială” în definirea noțiunii de „întreprindere administratoare”, întrucât, pornind de la prevederile Legii nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, categoria de „întreprindere” cuprinde și „societățile comerciale”. În cazul în care intenția autorului este de a evidenția categoriile de „întreprindere de stat” sau „întreprindere municipală”, întrucât acestea sunt reglementate distinct prin Legea nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, sugerăm a specifica expres aceste întreprinderi la definirea noțiunii de „întreprindere administratoare”. În context, autorul urmează să reexamineze terminologia utilizată și să o coreleze cu noțiunile consacrate de legislația în vigoare,	Art. 32 alin. (1) din Legea nr. 98/2012 permite constituirea instituțiilor publice inclusiv pentru realizarea unor funcții de administrare și a altor funcții de interes public, cu condiția ca acestea să nu exercite funcții de reglementare, supraveghere, control de stat sau alte prerogative de putere publică. Administrarea unui parc industrial specializat creat pe bunuri publice poate fi încadrată în această categorie, dacă misiunea și atribuțiile respective sunt prevăzute expres în actul de constituire și în regulamentul instituției. Totodată, Codul civil admite participarea persoanelor juridice de drept public la circuitul civil în măsura necesară atingerii scopurilor pentru care au fost constituite. Prin urmare, instituția publică poate încheia contracte cu rezidenții, administra bunuri și presta servicii, dacă aceste activități sunt indispensabile realizării misiunii sale legale. În acest sens, noțiunea de întreprindere administratoare a fost ajustată, și totodată, s-a completat proiectul cu reglementării exprese a posibilității constituirii sau desemnării, prin hotărâre a Guvernului, a unei instituții publice în calitate de administrator al unui parc industrial specializat, cu stabilirea atribuțiilor corespunzătoare în actul de constituire și în regulamentul de organizare și funcționare *(art.6, alin. (2^2)).*

		astfel încât soluția normativă să fie clară, coerentă și să reflecte fără echivoc categoria de entități pe care intenționează să o reglementeze.”	
		„Adițional, modificarea alin. (3) se va expune în următoare redacție, potrivit normelor de tehnică legislativă: „la alineatul (3), textul „lit. c) și d)” se substituie cu textul „lit. c), d) și f)”””.”	**Se acceptă**
		„La pct. 4, ce vizează modificarea art. 8 alin. (2) lit. e), textul „se expune într-o nouă redacție:” urmează a fi substituit cu textul „va avea următorul cuprins:”, potrivit uzanțelor de redactare a actelor normative (obiecție aplicabilă și pentru pct. 5, ce vizează modificarea art. 9 alin. (2) lit. f)).”	**Se acceptă**
19.	**Ministerul Educației și Cercetării** *(nr.01/283/26 din 31.07.2026)*	**1. expunerea art. 19 alin. (3) cu următorul cuprins:** „(3) Este interzisă desfășurarea activității de întreprinzător în cadrul parcului industrial, precum și utilizarea infrastructurii tehnice și de producție și a teritoriului parcului industrial de către persoane neînregistrate în calitate de rezident al parcului respectiv, cu excepția întreprinderii administratoare și a obiectivelor indicate la art. 5[1] alin. (5) care pot utiliza infrastructura parcului în baza unui acord de utilizare, fără a fi obligate să obțină statutul de rezident.”. Extinderea excepției la toate obiectivele prevăzute de lege este necesară pentru a asigura coerența Legii nr. 182/2010 și pentru a permite funcționarea efectivă a ecosistemului inovațional în cadrul parcurilor de categorie „B”.	**Se acceptă parțial** Art. 19 alin. (3) a fost ajustat prin indicarea expresă, în calitate de excepții, a entității administratoare, instituțiilor de învățământ, instituțiilor publice și start-upurilor. Modificări corespunzătoare au fost operate și la art. 20 alin. (3), pentru parcurile industriale create în baza bunurilor proprietate privată. Totodată, condițiile de transmitere și utilizare a bunurilor imobile, a infrastructurii și a serviciilor de către entitățile respective, durata contractului încheiat cu start-upurile, precum și faptul că aceste contracte nu conferă titlul de rezident și dreptul de a beneficia de facilitățile acordate rezidenților au fost reglementate distinct la art. 23[1]. Soluția propusă asigură funcționarea efectivă a entităților respective în cadrul parcurilor industriale, inclusiv al celor de categoria B, păstrând totodată delimitarea clară dintre

			obiectele amplasate pe teritoriul parcului și subiecții de drept care le utilizează.
		2. completarea articolul 5¹ alin. (5) cu litera i), cu următorul cuprins: „instituții publice cu atribuții în domeniile agriculturii, inovării, digitalizării, cercetării sau promovării exporturilor, start-upuri, organizații necomerciale, asociații profesionale și de business, clustere și rețele sectoriale al căror profil de activitate este compatibil cu specificul parcului industrial de categorie B.”.	**Nu se acceptă** Articolul 5¹ alin. (5) reglementează categoriile de obiective care pot fi amplasate pe teritoriul parcului industrial suplimentar infrastructurii tehnice și de producție, și nu categoriile de persoane juridice care pot desfășura activități în cadrul acestuia. În vederea eliminării eventualelor interpretări neuniforme, alineatul respectiv a fost reformulat astfel încât să rezulte expres că acesta se referă la obiectivele aferente activităților desfășurate în parc, precum obiective destinate activităților de învățământ, cercetare, inovare, cazare, alimentație publică sau gestionare a deșeurilor. Completarea alineatului cu instituții publice, start-upuri, organizații necomerciale, asociații profesionale și de business, clustere sau rețele sectoriale ar determina includerea, în aceeași normă, atât a obiectelor de infrastructură, cât și a subiecților de drept, ceea ce ar afecta coerența și claritatea reglementării. Totodată, problema accesului și desfășurării activității în cadrul parcului industrial de către anumite categorii de persoane este reglementată distinct, prin modificarea art. 19, 20 și 23¹. Aceste prevederi stabilesc expres categoriile de entități care pot activa fără deținerea titlului de rezident, precum și condițiile de utilizare a infrastructurii și a bunurilor din cadrul parcului industrial.

		3. expunerea art. 23¹ cu următorul cuprins: *„ **23¹.** Bunurile imobile din cadrul parcului industrial, inclusiv sectoarele de teren, pot fi date în locațiune/arendă/superficie rezidenților parcului industrial, precum și entităților mentionate la Articolul 5¹ alin. (5) conform prezentei legi. Întreprinderea administratoare este în drept să aprobe configurația și suprafața sectorului de teren atribuit fiecărui obiectiv aferent parcului industrial, precum și planurile geometrice, dacă aceste drepturi au fost stabilite de Guvern sau de autoritățile administrației publice locale, după caz.*	**Se acceptă parțial** Art. 23¹ a fost ajustat prin indicarea expresă a categoriilor de subiecți cărora le pot fi transmise bunurile imobile din cadrul parcului industrial, și anume rezidenții, instituțiile de învățământ, instituțiile publice și start-upurile. Totodată, au fost diferențiate formele de transmitere a bunurilor în funcție de categoria beneficiarului și de natura activității desfășurate. De asemenea, au fost reglementate condițiile de stabilire a plăților pentru utilizarea infrastructurii, a bunurilor și a serviciilor, aplicarea legislației privind administrarea și deetatizarea proprietății publice și ajutorul de stat, precum și faptul că încheierea contractului nu conferă entităților respective titlul de rezident și dreptul de a beneficia de facilitățile acordate rezidenților. Pentru start-upuri a fost stabilită o durată maximă de 6 luni a contractului, fără posibilitatea prelungirii, continuarea activității fiind posibilă numai după obținerea titlului de rezident.